

Tokaji Balázs – Selye János Egyetem

Erasmus+ (Campus Mundi) ösztöndíj keretében egy félévet a felvidéki *Selye János Egyetem Tanárképző Karán* tölthettem. Révkomárom egy kisváros, a szlovák határ túloldalán. A Duna választja el (Magyar) Komáromtól.

Itt a kétnyelvűség erősen jelen van: minden ki van írva magyarul és szlovákul is és az ott élő magyarok beszélik mindkét nyelvet. A városban angol nyelvtudásom használatára nemigen volt szükség, hiszen az emberek 2/3-a magyar. A várost átszövi a történelem, a híres komáromi erődrendszer részeivel lépten-nyomon találkozhat az ember.

Egy kicsit másnak képzeletem el az ottlétemet, azonban a sok élmény hatására, mely ott ért nem tudnám őszintén azt mondani, megbántam, hogy egy félévet ezen a helyen töltöttem el.

Legjobb élményeim közé tartozik az Alacsony-Tátrai 6 napos *Turisztika kurzus*, ahol lélegzetelállítóan szép tájakon, többször saját határainkat is próbára téve túráztunk. Egy gombaszakértő is velünk tartott, hiszen ilyen szempontból rettentően gazdag időpontban jöttünk. A legnagyobb eredményünk a Gyömbér hegyen lévő Štefánika menedékházba való feljutás volt, mely 1728m magasságban található. A túrán csatlakozott hozzánk a *Hazajárók* műsor két szereplője és tartottak számunkra egy igen izgalmas előadást a munkájukról. Aki a tanárképző karra megy, és szeret kirándulni, annak csak ajánlani tudom a kurzuson való részvételt!

A részképzés céljai között szerepelt a Selye János Egyetemen is tanító legendás pedagógia professzorokkal, *Németh Andrással* és *Pukánszky Bélával* való megismerkedésem. Ez a nevelélmélet és a reformpedagógia iránt érdeklődőként szintén nagy élmény volt.

A helyi kulturális életbe is belecsöppentem az által, hogy kipróbálhattam a néptánc tanulást *Gálik Gábor* csoportjában. Ha van idő, érdemes részt venni ebbe a pörgős, fiatalos és jó hangulatú csoport életébe!

Hatalmas szeretettel láttak a helyi *Gaudium vegyeskarban*, ahol a kóruséneklés közösségösszetartó erejét tapasztalhattam meg. Itt a kórusalkalmak szerves részét képezik a különféle ünnepek, borozások, sütizések, a színvonalas kóruséneklés mellett.

Tanító szakos hallgatóként az ottani tanítási gyakorlat szintén legkedvesebb élményeim közé tartozik. Először furcsának gondoltam, hogy a gyakorlatot tömbösítve, egy hét alatt teljesítik, de idővel rájöttem, hogy így sokkal több időnk van a gyermekekkel kapcsolatot teremteni, őket megismerni és egy rövid időre velük együtt „élni”. Ez nagy segítség volt számomra a tanítási gyakorlat során. Sokat jelentett, hogy kísérletezhettem saját tanítási stílusommal, ugyanis a megtartandó órák során nagy szabadságot kaptam. A *Marianum Egyházi Iskolaközpont* tanulói imádták az élménypedagógiai jellegű óráimat és sok szeretetet kaptam tőlük.

A Selye János Egyetem „*Sirály*” névre hallgató kollégiumában voltam elszállásolva, mely a Tanárképző Kar épülete mellett van. A kollégium hatalmas méretei (kb. 600 fő) elsőre szokatlan volt számomra a nagykőrösi kollégium családiás légköre után. Nagy meglepetésemre olyan szobatársat kaptam, akit Nagykőrösről már ismertem. A kollégiumi díj

és a Felvidéki élet egy kicsivel drágább, mint Magyarországon, de természetesen nem kell azon aggódni, hogy az ösztöndíjból nem fogunk kijönni. ☺

Praktikus tanács: ágyneműhuzatot és olvasólámpát vigyél a kollégiumba.

Utóirat: Ha te sem szeretsz főzni, finom az egyetemi menza! ☺